

Komisja do spraw reprivatyzacji
nieruchomości warszawskich

W nagłówku, po lewej stronie, znajduje się logo Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich zawierające godło państwa polskiego i podkreślenie w formie miniaturki flagi RP

Warszawa, dnia 12 lipca 2023 r.

Sygn. akt KR VI R 21/22

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Sebastian Kaleta

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Bartłomiej Opaliński, Wiktor Klimiuk, Łukasz Kondratko, Robert Kropiwnicki, Sławomir Potapowicz, Adam Zieliński,

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2023 r. na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z ponaglenia: A D, Z Ś, B R, T R, E R, J K, G K, K Z, M K i P B - reprezentowanych przez radcę prawnego M A,

na podstawie art. 37 § 3 pkt 2 i § 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775; dalej: k.p.a.) w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795, dalej: ustawa z 9 marca 2017 r.)

postanawia:

1. wskazać, że Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich nie dopuściła się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania w sprawie sygn. akt KR VI R 21/22, dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawa z dnia listopada 2012 r. nr. , na podstawie której ustanowiono użytkowanie wieczyste do nieruchomości położonej w Warszawie przy dawnej ul. Wielkiej 4 i ul. Chmielnej 50 (obecnie Pl. Defilad), stanowiącej dz. ew. nr z obrębu nr ,
2. na podstawie art. 16 ust. 3 i ust. 4 ustawy z 9 marca 2017 r. zawiadomić o wydaniu niniejszego postanowienia poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia kwietnia 2023 r. radca prawny M A wniósł w imieniu: A D, Z Ś, B R, T R, E R, J K, G K, K Z, M K i P B ponaglenie w związku z

niezałatwieniem przez Komisję do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja) sprawy prowadzonej pod sygn. akt KR VI R 21/22 - dotyczącej decyzji Prezydenta m.st. Warszawa z dnia listopada 2012 r., nr - w terminie określonym przez art. 35 k.p.a. Wskazał, że Komisja w dniu 26 maja 2022 r. na stronie Biuletynu Informacji Publicznej zamieściła informację o nowej sygnaturze niniejszej sprawy. Od tego czasu sześciokrotnie zawiadamiała o wyznaczaniu nowych terminów załatwienia sprawy. Tym samym Komisja pozostaje w rażącej beczynności, gdyż nie istnieją żadne obiektywne przeszkody do zakończenia toczącego się przed nią postępowania. W związku z tym wniósł o: niezwłoczne załatwienie sprawy, wydanie decyzji, zarządzenie wyjaśnienia przyczyn i ustalenia osób winnych beczynności oraz o podjęcie środków zapobiegających beczynności w przyszłości.

Ponaglenie nie jest zasadne.

W myśl art. 35 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.

Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym -w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania (art. 35 § 3 k.p.a.).

Na podstawie art. 36 § 1 k.p.a. o każdym przypadku niezałatwienia sprawy w terminie organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki, wskazując nowy termin załatwienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia.

Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.a. stronie służy prawo do wniesienia ponaglenia, jeżeli:

1. nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 (bezczywność);
2. postępowanie jest prowadzone dłużej niż jest to niezbędne do załatwienia sprawy (przewlekłość).

Ponaglenie wnosi się:

1. do organu wyższego stopnia za pośrednictwem organu prowadzącego postępowanie;
2. do organu prowadzącego postępowanie - jeżeli nie ma organu wyższego stopnia (art. 37 § 3 k.p.a.).

Organ rozpatrujący ponaglenie wydaje postanowienie, w którym:

1. wskazuje, czy organ rozpatrujący sprawę dopuścił się bezczywności lub przewlekłego prowadzenia postępowania, stwierdzając jednocześnie, czy miało ono miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
2. w przypadku stwierdzenia bezczywności lub przewlekłości:
 - a) zobowiązuje organ rozpatrujący sprawę do załatwienia sprawy, wyznaczając termin do jej załatwienia, jeżeli postępowanie jest niezakończony,

b) zarządza wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych beczynności lub przewlekłości, a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających beczynności lub przewlekłości w przyszłości (art. 37 § 6 k.p.a.).

Beczynność organu prowadzącego postępowanie administracyjne ma miejsce wówczas, gdy ten - będąc właściwym w sprawie - nie załatwia jej w ustawowym terminie, a zatem nie wydaje rozstrzygnięcia bez usprawiedliwienia pozwalającego na przesunięcie tego terminu. Inaczej niż w przypadku przewlekłości postępowania, kiedy z reguły nie dochodzi do załatwienia sprawy, ale z uwagi na podejmowanie czynności procesowych niezmiernych ku temu, a więc najczęściej tzw. czynności pozornych, w przypadku beczynności badaniu zasadniczo nie podlega sposób procedowania, a jego efekt (czy jego brak) w postaci rozstrzygnięcia (braku) sprawy (por. wyrok NSA z dnia 17 marca 2016 r., IOSK 2567/15).

W niniejszej sprawie okoliczność niezakończenia postępowania rozpoznawczego spowodowana jest nie beczynnością organu, lecz szczególnie skomplikowanym stanem sprawy. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 7, 77 § 1, 80 i 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. Komisja zobligowana jest ustalić m.in. pełen krąg podmiotów będących stronami niniejszego postępowania. Niesprostanie temu obowiązkowi i wydanie decyzji w stosunku np. do osoby nieżyjącej równoznaczne jest z wydaniem aktu administracyjnego nieważnego w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. wyrok NSA z dnia 27 kwietnia 1983 r., II SA 261/83).

W toku prowadzonego postępowania Komisja ustaliła, że formalnie stroną postępowania jest m.in. M M, z którą m.in. zawarto umowę wykonującą decyzję reprivatyzacyjną. Na podstawie treści tej czynności

prawnej Komisja ustaliła numer PESEL, jakim posługiwała się ta osoba. Po jego sprawdzeniu w systemie PESEL-SAD stwierdzono, że numer ten istnieje w tej bazie informatycznej, jednakże przypisany jest kobiecie noszącej inne nazwisko – M S. W związku z tym zaistniały wątpliwości co do prawdziwości danych w tym zakresie. W tym celu dwukrotnie pismami z dnia maja 2022 r. i września 2022 r. zwracano się do Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku o przekazanie kopii stosownych akt spadkowych. Tego rodzaju czynności nie doprowadziły jednak do pełnego ustalenia stanu faktycznego. Stwierdzono bowiem jedynie, że informacje znajdujące się w systemie PESEL-SAD są nieaktualne. Otóż M S w 1988 r. w Niemczech zawarła związek małżeński i przyjęła nazwisko M. Fakt ten nie został jednak odnotowany w przedmiotowej bazie danych. Okoliczność ta nie pozwalała zaś na zakończenie niniejszej sprawy. Skoro bowiem informacje zamieszczone w systemie, a dotyczące ww. osoby nie były aktualne, to zachodziło ryzyko, że może ona nie żyć. Dlatego też Komisja wysłała szereg pism mających na celu ustalenie, czy M M żyje - pismo do r. pr. M A (maja 2023 r.), dwa pisma do A D- P (maja 2023 r. i czerwca 2023 r.), dwa pisma do W P (maja 2023 r. i czerwca 2023 r.) oraz jedno pismo do F B (maja 2023 r.). W rezultacie powyższego ustalono prawdopodobny adres M M w Niemczech, na który wysłano w dniu czerwca 2023 r. pismo bezpośrednio do niej skierowane. Nadto pismem z dnia czerwca 2023 r. zwrócono się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych o udzielenie informacji, czy strona kontaktowała się z polskimi placówkami dyplomatycznymi w Niemczech. Pomimo tego dotychczas nie ustalono jednoznacznie, czy M M żyje, a jeśli nie, to kim są jej następcy prawni.

W międzyczasie Komisja podejmowała szereg innych czynności mających na celu ustalenie pozostałych okoliczności sprawy. W związku z tym: zwracano się do notariuszy o udostępnienie wypisów aktów

poświadczenia dziedziczenia po: S K, I W i H W (dwa pisma z czerwca 2022 r. i jedno z kwietnia 2023 r.). Nadto zwracano się o przekazanie stosownych informacji do: m.st. Warszawa (trzy pisma z: i maja 2022 r. oraz z września 2022 r.), Prokuratury Krajowej w Warszawie (maja 2022 r.), Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu (maja 2022 r.), Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie (dwa pisma z maja 2022 r.), Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (maja 2022 r.) oraz do Sądu Rejonowego dla Warszawy - Pragi Północ w Warszawie (maja 2022 r.).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że dotychczas podejmowane przez Komisję czynności nie wykazywały znamion beczynności czy też przewlekłości. Co prawda sprawa nie została zakończona w terminie przewidzianym przez art. 35 § 3 k.p.a., jednakże nastąpiło to w okolicznościach usprawiedliwiających przesunięcie tego terminu. Nadto nie da się przyjąć, że ww. sposób procedowania Komisji ma charakter pozorny. Podejmowane czynności w sposób bowiem systematyczny i celowy zmierzają do szybkiego zakończenia niniejszego postępowania rozpoznawczego.

Wobec powyższego, orzeczono jak w osnowie postanowienia.

Przewodniczący Komisji

Sebastian Kaleta

Pouczenie:

Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem

prawa (Dz. U. z 2021 r., poz. 795) od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek zaskarżenia. Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 tej ustawy zawiadomienie o wydaniu postanowienia uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

